

Rákóczifalvai II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola
és Alapfokú Művészeti Iskola
5085 Rákóczi falva, Szabadság tér 1.
e-mail cím: kozponti.iskola@rakoczifalva.hu
titkársági telefon: 30/540 2704
pedagógiai asszisztensi iroda telefon: 30/540 1959
OM azonosító: 035945

Határtalanul! program 2024

„Erdély kincsei”

Előkészítő óra – 2025.03.18.

Ennek a tanórának a legfontosabb feladata az volt, hogy az utazást előkészítsük. Prezentáció segítségével szemléltettük azokat a helyeket, ahol az 5 nap alatt megfordulunk. Kitértünk az adott terület történelmi eseményeire, hazánkhoz fűződő eseményszálakra, az elszakadt magyarság helyzetére napjainkban, kulturális és természeti örökségeikre, emlékhelyekre. Párokat alakítottunk ki, akik megkapták az előzetes feladataikat, miszerint minden tanulópár egy-egy olyan hely bemutatását vállalta, ahol a kirándulás napjai során megfordultunk.

Kirándulás

A Határtalanul! pályázati program keretein belül Erdélyben járt iskolánkból 37 tanuló.

Hétfőn (05.05.) reggel igazán korán indultunk. Első úticélunk a határátlépés után **Királyhágó** volt, ahol az első tanulónk elmondta, mit kell tudnunk erről a vidékről. II. József még trónörökös korában járt itt és az új utat az ő személyéhez kapcsolták. A hágó magassága 582 m, az alatta található településen 1791-ben épült ortodox fatemplom található, valamint a csúcsai Ady-múzeum, mely fontosságáról beszéltünk a gyerekeknek. A Tordai-hasadék túra útvonalának meglátogatása az időjárásra való tekintettel elmaradt, hisz szakadó esőben értünk oda. Ezért **Segesvár** irányába vitt a buszunk, ahol az óratornyot megcsodáltuk, s meghallgattuk róla a legfontosabb információkat tanulóink előadásában. A torony építése a 14. századra tehető; ma is látható formáját a 15. században nyerte el. Megcsodáltuk a régi toronyórát a báb figurákkal. Történelem szakos tanárunk mesélt a gyerekeknek a szászok fontos szerepéről Erdélyben. A hosszú utazás után kicsit megfáradva érkezünk meg **Hargitafürdőre**, a szálláshelyünkre. A szobák elosztása után mindenki kipakolt, megvacsoráztunk, és egy kis beszélgetést követően nyugovóra tértünk volna, ha a sok izgalom hatására el tudtunk volna aludni.

Második napunkra (05.06.) izgalommal telve ébredtünk. Sajnos az időjárás ezen a napon sem volt kegyes, így a reggeli után a **gyergyószentmiklósi Caritas Vidékfejlesztő sajtfeldolgozó műhely**be tettünk látogatást, ahol a régióra jellemző gyógynövényeken kívül megismerkedtünk a tejfeldolgozás egyik formájával a sajtkészítéssel. A látványsajtműhely és látogatóközpont dolgozójának előadásában és a sok interaktív felületen keresztül minden folyamatot megismertek tanulóink. A sajtkészítés technológiájának megismerése után termékkóstolón vettünk részt, ahol natúr joghurtot és különböző ízesítésű, érlelt sajtokat kóstoltunk meg. Ezalatt a felhők is felszakadoztak, így, ha már a környéken voltunk, utunk tovább vitt minket a **Gyilkos-tó**hoz és a **Békás szoros**hoz. Tanulóink itt is kitettek magukért, részletes beszámolójuk által kaptunk sok-sok információt a térség közigazgatásáról, növény- és állatvilágáról, hozzájuk fűződő legendákról és közzettanáról. Sétára indultunk a tóparton, majd a szorosban is. Hihetetlen látvány tárult elénk, nem győztük forgatni fejünket a szebbnél szebb természeti képződmények között. Azért, hogy egy kis sebességet is érezzünk, mert a kanyargós utak miatt ezt nem élhettük át utunk során, megálltunk a **Gyilkos-tói bob pályánál**, és kipróbáltuk a sebességet. Volt sikítózás, hisz az eső is eleredt közben. A több ezer lépés és adrenalin bomba után hazafelé megálltunk **Madéfalvánál**, ahol a madéfalvi vérengzésben elhunytak tiszteletére koszorút helyeztünk el az eső ellenére is. Itt megtudtuk, hogy 1764. január 7-én vad ágyútűzzel indított támadásban mintegy 200 embert, köztük ártatlan gyermekeket és asszonyokat mészároltak le. Elcsigázottan, fáradtan, kissé megázva, de annál több élménnyel tértünk vissza szállásunkra. Igazán jól esett a vacsora, majd a meleg fürdő utáni pihenés, beszélgetés, kvízzjáték.

A kevés alvástól kissé fáradtan ébredtünk **harmadik napunkra (05.07.)**. Hosszú nap elé néztünk, ezért jól megreggeliztünk, hogy bírjuk a délelőttöt. Első utunk a **Csiksomlyói kegytemplom**hoz és **kolostor**hoz vezetett, ami a magyarság egyik legnagyobb zarándokhelye és kultúrtörténeti emléke. A gyerekek megtudták, hogy Ferenc pápa is járt már ezen a helyen. A csiksomlyói kegytemplom és kolostor története a 15. századig nyúlik vissza. Ekkor telepedtek le itt a ferences szerzetesek. Megismervén történelmi háttérét bementünk a templomba, ahol hosszabb várakozás után megtekintettük a főoltárt. Monumentális élményben volt részünk. A vallás és a hit fontosságáról elmélkedtek a gyerekek és mi is. Tekintettel a folyamatos esős időre, a Szent Anna tó túrát ki kellett hagynunk, ismét, helyette a csíkszeredai Mikó-várba mentünk tovább. Tanítványainktól, illetve a tárlatvezető hölgytől is megtudtuk, hogy a késő reneszánsz kori, szabályos alaprajzú ó-olaszbástyás várkastély, **Csíkszereda** egyik legfontosabb nevezetessége. Építője neve után **Mikó-várnak**, vagy ahogyan a korabeli dokumentumokban megjelenik, Mikóújvárnak nevezték. A tárlatvezetés alatt a gyerekek és mi is, felnőttek nagy élvezettel hallgattuk az ízes székely nyelvjárások fajtáit, és a különböző vidékek viseletével és szokásaival ismerkedtünk meg. Az előadás oktató jellege megkérdőjelezhetetlen volt. Innen a székelység hadtörténetét bemutató állandó kiállításra látogattunk el a **Székely Határőr Emlékközpontba**, amely 2021-ben nyílt meg Székelyföldön, a Hargita megyei **Csikszépvízen**. A tárlat a földszintről indulva, időrendi sorrendben mutatja be a székelyek és Székelyföld hadtörténetét a középkortól egészen 1945-ig. A fő látványosságot a számos, korabeli viseletbe öltöztetett élethű bábu, illetve a belőlük

alkotott életképek jelentik, ezt egészítik ki a kiállítás írott és képanyagai, valamint audiovizuális tartalmai. A tárlat zárásaként szemünk elé térül egy ruhátlan férfialakot ábrázoló szobor, melynek talapzatán egy írható felület található. Az alkotás a háborúk áldozatává vált embereket jelképezi, ruhátlansága miatt bármely nemzet tagjával azonosítható. A talapzatra a látogatók felírhatják azon családtagjaik, hozzátartozóik nevét, akik valamelyik háború áldozatául estek. A feliratokat az emlékközpont munkatársai rendszeresen dokumentálják. Tovább utaztunk a **Gyimesi Skanzen**hez, ami 2008 óta működik, 14 régi parasztház megmentésének eredményeként. A hely egy olyan falumúzeum, mely bemutatja, őrzi, ápolja és átörökíti a hagyományokat az utókornak. Kissé elcsigázva érkezünk vissza szálláshelyünkre. A meleg fürdő és a vacsora elfogyasztása után a kísérő pedagógusaink által elkészített Kahoot! kvíz segítségével mértük össze tudásunkat az elmúlt napok hallottaiból, látottaiból. A legjobb eredményt elért tanulók jutalomban is részesültek.

Utolsó előtti napunk (05.08.) reggelén napsütötte napra ébredtünk. Reggeli után útnak indultunk **Szelykefürdőre**, ahol a **Mini Transilvania Park**ba tettünk látogatást, illetve Orbán Balázs síremlékét koszorúztuk meg. A Mini Transilvania (Erdély) Park Románia egyetlen multikulturális, tematikus makettparkja, amelyben Erdély legfontosabb történelmi épületeinek kicsinyített mását tekintettük meg. Innen átsétáltunk **Orbán Balázs** a legnagyobb székely író, történész, publicista és közéleti személyiség sírhelyéhez és **emlékművéhez**, melyre emlékkoszorút helyeztünk el. Sírja elé székelykapu-sort állítottak, amelyekből az utolsó kapu az övé volt. Halála előtt két évvel csináltatta. Ma már 14 kapu fogad bennünket. Sütő András az élet és halál kapuinak nevezi a kapusort. Végigsétáltunk a teljes kapusor alatt, megfigyelve azok mintázatát, elolvastuk a készítés dátumát is. Innen **Korondra** mentünk, ami a Sóvidék legnevezetesebb települése, iparművészeti, idegenforgalmi központja. A fazekas mesterség titkaira derült fény a gyerekek előadásából, valamint nézelődtünk, csavarogtunk és vásárlási lehetőség volt a helyi iparművészek termékeiből. **Farkaslakára** utaztunk tovább, ahol Tamási Áron Kossuth-díjas magyar író síremlékét koszorúztuk meg. Sírkövét Szervátiusz Jenő, és fia Tibor, erdélyi szobrászok alkották. A kövön ez a felirat olvasható: Törzsében székely volt, fia Hunniának. Hűséges szolgája bomlott századának. Tamási Áron kimagasló megörökítője volt a székely életmódnak. Munkássága az Ábel trilógiában csúcsosodik ki, melynek híres mondata a szülőföldhöz ragaszkodás csodálatos megfogalmazása. 'Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.' Tanítványaink szeretnek kirándulni és túrázni is, ezért ennek a napnak zárásaként egy hosszabb túrát terveztünk a **Jézus szíve kilátóhoz**, mely Farkaslaka, Székelyszentlélek és Bogárfalva falvak határában, a Romániához tartozó Székelyföldön, Hargita megyében található. A 958 méter magas Gordon-tetőn helyezkedik el. Az alkotás legfőbb alapanyaga rozsdamentes acél, mely betontalapzaton áll. A szobor kilátóként is működik; az alkotás testében csigalépcsősor kapott helyet, amelynek segítségével fel lehet jutni a szobor fejrészébe, ahonnan széles panoráma nyílik a környező tájra. Egyes vélemények szerint szép időjárás esetén a Fogarasi-havasokig is ellátni. Felfelé gyalogolva még csak-csak bírtuk az emelkedőt, az időjárás is kegyes volt hozzánk. Ám felérve, olyan hirtelenséggel, mely jellemző erre a vidékre, egy nagyobb esőfelhőzet érkezett meg fölénk. A kilátásban még épp volt időnk gyönyörködni, a kilátó fejébe felfelé mászva viszont eleredt az eső. Mire a talapzatra visszaértünk, már zuhogott. Testi épségünket nem kockáztatva inkább a

biztosabb kerülő út mellett döntöttünk, így még több lépcsőszám bekerülhetett okos eszközeinkbe. Csúrom vizesen, saras cipőkkel, de annál jobb kedvvel szálltunk fel buszunkra, mely innen már a szállásunkra repített el minket. A meleg fürdő, a finom vacsora elfogyasztása után történelmi pillanatot is átélhettünk így közösen, hisz új pápát kapott a világ. Beszéltünk a pápa személyének fontosságáról. Ezután kezdődött a csomagok összekapcsolása, hiszen másnap már a hazaindulás következett.

A kirándulás utolsó napjára (05.09.) ébredvén összeszorult szívünk. Nem igazán akartunk mi még hazamenni. Annyi jó programon vettünk részt, oly sok szép helyen jártunk, hogy még maradtunk volna. Ám nem volt mit tennünk, reggeli után pakolnunk kellett, hogy még a mai napra tervezett programhelyszíneket is végigjárjuk. A házigazdáinktól elköszönve, teli pocakkal és becsomagolt úti elemőzsiával indult el buszunk **Székelykeresztúrra**, ahol Petőfi Sándor szobránál helyeztük el a megemlékezés koszorúját. Székelykeresztúr történetének ritka nagy pillanatai közé tartozott, hogy 1849. július 30-án Petőfi Sándort, halálának előestéjén vendégül láthatta. Innen itt tartózkodásunk utolsó állomáshelyére, a **Tordai sóbányába** indultunk tovább. Az esős idő miatt választottuk a bányát Kolozsvár központjának meglátogatása helyett. Az utolsó kiselőadás során megtudtuk, hogy a tordai sóbánya egyike Erdély legrégebbi és legismertebb sóbányáinak, mely a 20. század végétől fontos turisztikai célpont Romániában. A Kolozs megyében található bányát 1932-ben zárták be; s az 1990-es évek elején újra nyitották a látogatók számára. A bánya fontosságáról beszéltünk. Miután élvezhettük a kellemesen sós levegőt, kijátszottuk magunkat, hazaindultunk Rákóczi falvára. Hosszú volt az út, de minden csodás pillanatot elraktároztunk, s éjszaka hazaérvén élménybeszámolót tartottunk otthon.

Értékelő óra – 2025.05.13.

Hazaérkezésünk után egy közösen eltöltött órán elevenítettük fel a tanulmányi kirándulás során látottakat. Elsősorban a határon túli magyarok életviteléről, kultúrájáról, történelméről, gasztronómiájáról szóló új ismereteink kerültek terítékre, majd az óra végén együtt fogalmaztuk meg, hogy az alábbi dolgokat is megtanultuk a kirándulás során: tolerancia, kitartás, fizikai erőnlét javítása, egymásra figyelés, idegenvezetés tanulás-gyakorlás, ismeretszerzés módjai, türelem, együttműködés, figyelemmegosztás, rendrakás, gyorsaság. Megnéztük a közös fényképeket. Megbeszéltük az előkészítő órán meghirdetett fotópályázat határidejét, a megküldés módját, melyből az osztályfőnökök és kísérő kollégák kiállítást szerveztek, jutalmazták a legjobbaknak ítélt fotókat. Minden résztvevő egyöntetűen megfogalmazta, hogy ha újra lehetősége adódna egy ilyen kirándulásra való részvételre, azonnal pakolna és indulna.